

eigen leven: accepteren wie ik ben. Ik heb het moeten leren.

Na een half jaar had ik mijn eerste versie af. Ik dacht: dit is goed genoeg voor publicatie. Maar ik werd neergesabeld door uitgeverijen als Prometheus, De Arbeiderspers, Contact, Nijgh & Van Ditmar, Nieuw Amsterdam, Ambo/Anthos, Thomas Rap. Ik kreeg reacties als: goed geschreven, maaaahaaarrrr... En dan volgden de redenen: onduidelijke verhaallijn, onduidelijk motief van de hoofdperson. Gewoon net niet goed genoeg. Door zeven uitgeverijen afgewezen! Nou ja, het valt nog mee, Harry Potter is vaker afgewezen. En uiteindelijk is het boek van de kritiek alleen maar beter geworden; ik heb er nog wel een jaar aan geschaafd.

Ik besloot mijn boek zelf maar uit te geven en heb contact gezocht met boekhandels en distributeurs. Intussen ontmoette ik iemand die bezig was een e-bookuitgeverij op te zetten voor auteurs die in het Engels worden vertaald. Hij vroeg me voor hem te werken. Mijn boek zou ook een Engels e-book worden en het papieren boek zou ik dus zelf in het Nederlands uitgeven. De vertaalster van *De Parvenu* werkte ook als redacteur bij De Arbeiderspers. Zij was wél enthousiast en liet het aan collega's lezen. Een week voor de presentatie van mijn boek vroeg De Arbeiderspers alsnog of ik bij hen wilde komen. Een grote eer. Als zo'n grote uitgeverij achter je staat, nemen recensenten je ook serieuzer. Ja, het is wel bijzonder hoe het is gegaan. Eerst zeiden zeven uitgeverijen 'nee' en nu wordt mijn boek zelfs twee keer uitgegeven.' ■